

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Complectens Primam Secundæ, & Secundam Secundæ Summæ
Theologiæ

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

2 Vtrum sit à Deo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72759](#)

Ilex subintravit ut abundaret delictum, ut ly, ut, teneatur consecutus, non causaliter, iniquatum. homines accipentes occasionem a lege, abundantius peccauerunt, tum quia gravius fuit p[ro]m post legis prohibitionem, tum etiam quia concupiscentia cœrunt. Magis enim concupiscentius, quod nobis prohibet.

AD TERTIVM dicendum, q[uod] iuguna legis seruari non poterat sine gratia adiuuante, quam lex non dabantur, dicitur enim Rom. 9. Non est uolentis neq[ue] currentis, sive & currere in præceptis Dei, sed misericordia Dei, unde in Psal. 118. dicitur: Viam mandatorum tuorum cucurri, cum dilatasti cor meum, scilicet per donum gratiae & charitatis.

ARTICVLVS II.

Vtrum lex vetus fuerit a Deo.

AD SECUNDVM sic proceditur. Videtur q[uod] lex A. venus non fuerit a Deo. Dicitur enim Deut. 3. 2. Dei perfecta sunt opera: sed lex fuit imperfecta, ut supra dictum est. ergo lex vetus non fuit a Deo.

¶ 2 Præt. Ecclesiasticus 3. dicitur: Dicidi q[uod] omnia opera, quae feci Deus, perseverent in æternum: sed lex vetus non perseverat in æternum, dicit enim Apost. ad Hebr. 7. Reprobatio sit quidem precedētis mandati propter infirmitatem eius & inutilitatem, ergo lex vetus non fuit a Deo.

¶ 3 Præt. Ad sapientem legislatorem pertinet non solum mala auferre, sed etiam occasiones malorum: sed uetus lex fuit occasio peccati, ut supra dictum est. ergo ad Deum, cui nullus est similis in legis statutoribus, ut dicitur Iob. 36, non pertinebat legem talem dare.

¶ 4 Præt. Primæ ad Timoth. 2. dicitur, q[uod] Deus vult omnes homines saluos fieri: sed lex uetus nō sufficiebat ad salutem hominum, ut sup. dictum est. ergo ad Deum non pertinebat talem legem dare. lex ergo vetus non est a Deo.

SED CONTRA est, quod dominus dicit Matth. 15. Loquens Iudeis, quibus erat lex uetus data: Irritum fecisti[m] mādatum Dei propter traditiones vestras. & paulo ante præmittitur: Honora patrem tuum & matrem tuam, quod manifeste in lege veteri continetur, ergo lex vetus est a Deo.

RESPON. Dicendum, q[uod] lex vetus a bono Deo data est, qui est pater domini nostri Iesu Christi. Lex enim vetus homines ordinabat ad Christum duplice. Vno quidem modo testimonium Christo perhibendo: unde ipse dicit Luc. ult. Oportet impleri omnia, quæ scripta sunt in lege & in P[ro]p[he]tis, & in Prophetis de me. & Ioan. 5. Si crederetis Moysi, crederetis forsan & mihi: de me enim ille scripsit. Alio modo per modum cuiusdam dispositionis, dum retrahens homines a cultu idolatriæ, concludebat eos sub cultu unius Dei, a quo saluandum erat humanum genus per Christum, unde Apostolus dicit ad Gal. 3. Provisu[m] veniret fides, sub lege custodiebamur conculci in eam fidem, quæ reuelanda erat. Manifestum est autem, q[uod] eiusdem est disponere ad finem, & ad finem perducere. & dico, eiusdem per se, uel per suos subditos. Non enim diabolus legem tulisset, per quam homines adducerentur ad Christum, per quem erat ei[us]ciendus, secundum illud Matth. 12. Si Satanam cicerit, diuinius est regnum eius: & ideo ab eodē Deo, a quo facta est falsa hominum per gratiam Christi, lex vetus data est.

AD PRIMVM ergo dicendum, q[uod] nihil prohibet aliquid non esse perfectum simpliciter, quod tamē est

A perfectum fuit tempus sicut dicitur aliquis puer peritus non simpliciter, sed secundū temporis conditionem: ita etiam præcepta quæ pueris dantur, sunt quidem perfecta secundum conditionem eorum, quibus dantur, et si non sint perfecta simpliciter: & talia fuerunt præcepta legis, vnde Apostolus dicit ad Gal. 3. Lex paedagogus noster fuit in Christo.

AD SECUNDVM dicendum, q[uod] opera Dei perseuerant in æternum, quæ sic Deus fecit, ut in æternum perseuerent: & hæc sunt ea quæ sunt perfecta. Lex autem vetus reprobat tēpore perfectionis gratia, non tanquam mala, sed tanquam infirma & inutilis pro isto tempore: quia, ut subdit, Nihil ad perfectū adduxit lex, unde ad Gal. 3. dicit Apostolus, Vbi venit fides, iam non sumus sub paedagogo.

AD TERTIVM dicendum, q[uod] sicut supra dictum est, * Deus aliquando permittit aliquos cadere in peccatum, ut exinde humilientur: ita etiam uoluit talē legem dare, quam suis uiribus homines implore non possent: ut sic dum homines profumentes se, peccatores se inuenirent, humiliati recurrerent ad auxilium gratia.

AD QUARTVM dicendum, q[uod] quāmis lex uetus non sufficeret ad saluandum homines: tamen aderat aliud auxilium a Deo hominibus simul cum legge, per quod saluari poterat, fides Mediatoris, per quam iustificati sunt antiqui patres, sicut etiam nos iustificamur: & si Deus nō deficerat hominibus, quin daret eis salutis auxilia.

ARTICVLVS III. Super Questionis nonageima octaua, Articulum tertium.

AD TERTIVM sic proceditur. Videtur q[uod] lex vetus non fuerit data per angelos, sed immediate a Deo. Angelus enim nuntius dicitur, & sic nomē angelī ministerium importat, non dñum, secundum illud Ps. 102. Benedicite domino omnes angelici, ministri eius: sed uetus lex a domino tradita esse perhibetur, dicitur enim Exo. 20. Lo-

Cutusq[ue] est Dñs sermones hos, & postea subditur. Ego enim sum dominus Deus tuus, & idem modus loquendi frequenter reperitur in Exo. & in libris consequentibus legem. ergo lex est immediate data a Deo.

¶ 1 Præt. Sicut dicitur Ioh. 1. Lex per Moysen data est: sed Moyses immediate accepit a Deo, dicitur enim Exod. 3. Loquebatur dominus ad Moyses facie ad faciem, sicut loqui solet amicus ad amicum suū. ergo lex vetus immediate data est a Deo.

¶ 2 Præt. Ad solūm principem pertinet legem ferre, ut sup. dictū est: * sed solus Deus est principes salutis animarum: angeli uero sunt administratōrēs spiritus, ut dicitur ad Hebr. 1. ergo lex uetus per angelos dari non debuit, cum ordinaretur ad animarum salutem.

SED CONTRA est, quod dicit Apostolus ad Gal. 3. Lex data est per angelos in manu Mediatoris, & Prima Secunda S. Tho. DD 4 Actuum

q. 79. art. 4.

Inf. ar. 6. art. 2.
Ia. 7. & Gal.
3. 1. 7. & co.
2. Icc. 4. &
Hebr. 1. & 2.
fa. & ca. § 3

Q. 90. art. 3